

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

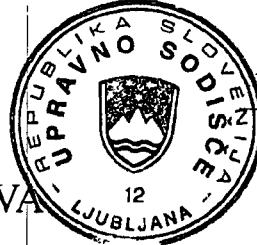
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS. LJUBLJANA

19. 2. 2014

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter Agata Zavašnik in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER LJUBLJANA, Zaloška cesta 2, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo tožene stranke št. 175/2012/6 z dne 3. 10. 2012,

na seji 19. februarja 2014

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba tožene stranke odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške upravnega spora v višini 90 EUR v roku 15 dni, do tedaj brez obresti, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi
(v nadaljevanju prosilec) z dne 17. 8. 2012 tako, da je odločbo tožeče stranke kot organa z dne 9. 8. 2012 delno odpravila in odločila, da je organ dolžan prosilcu v roku 31 dni od vročitve te odločbe posredovati fotokopije:
 - izvida urgentnega kirurškega bloka z dne 10. 7. 2009, pri čemer je organ dolžan prikriti ime, priimek, naslov stalnega prebivališča in rojstni datum poškodovanca,
 - vpisnega lista, ki ga izpolni pacient z dne 10. 7. 2009, pri čemer je organ dolžan prikriti ime, priimek, naslov stalnega prebivališča, rojstni datum in podpis oškodovanca ter pod rubriko „kaj se je zgodilo“ prvih sedem napisanih črk,
 - obvestila o telesni poškodbi z dne 13. 7. 2009, pri čemer je organ dolžan prikriti ime, priimek, naslov stalnega prebivališča in rojstni datum poškodovanca,
 - dopis Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani z dne 26. 1. 2010, pri čemer je organ dolžan prikriti ime, priimek, naslov stalnega prebivališča in rojstni datum poškodovanca,
 - opis poškodbe in opredelitev narave poškodbe z dne 16. 2. 2010 (1. točka izreka).V 2. točki izreka je pritožbo prosilca glede varovanih osebnih podatkov zavrnila.
2. Iz obrazložitve izhaja, da je prosilec na organ naslovil zahtevo, da želi pridobiti vse listine poškodovanca, zaradi katerega ga državno tožilstvo z obtožnim predlogom obtožuje kaznivega dejanja povzročitve poškodbe. Organ je zahtevo prosilca v celoti zavrnil, sklicujoč se na varovanje osebnih podatkov. Prosilec je zoper odločbo vložil pritožbo. Tožena stranka je v postopku najprej preverjala izjeme po 6. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) in v zvezi s tem navedla, da je prejela odgovor Okrajnega sodišča v Ljubljani, kjer je sodišče pojasnilo, da se v njihovem spisu nahajata naslednji listini in sicer: obvestilo o telesni poškodbi z dne 10. 7. 2009 in kvalifikator telesnih poškodb poškodovanca, za katere prosilec zahteva podatke. Sodišče je menilo, da z razkritjem navedenih listin za kazenski postopek ne bi nastale škodljive posledice, prav tako tudi ne z razkritjem ostalih listin v zvezi z zdravstvenim stanjem poškodovanca. Zato je tožena stranka zaključila, da zahtevani dokumenti ne predstavljajo izjeme po zgoraj navedeni določbi. Tožena stranka je nadalje presojala druge izjeme iz 6. člena ZDIJZ – osebni podatki kot izjema od prostega dostopa. Pri tem navaja, da vsak osebni podatek nima hkrati statusa t.i. varovanega osebnega podatka oziroma je razkrijte osebnega podatka v določenih primerih dopustno, kar velja tudi za razkritje v okviru izvrševanja pravice do dostopa javnega značaja. Tožena stranka je med drugim odločala o dokumentih, ki vsebujejo ime, priimek, naslov stalnega prebivališča, rojstni datum, podpis in poškodbe poškodovanca ter ime, priimek, delovno mesto in

podpis zdravnikov, policistov in okrožne državne tožilke. Glede dostopa do osebnih podatkov zaposlenih pri organu, ki so navedeni v zahtevanih dokumentih ter okrožne državne tožilke in policista, je tožena stranka presodila, da javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače, službenega naslova in tistih delov iz uspešne prijave na delovno mesto, ki izkazujejo kvalifikacije osebe, potrebne za določeno delovno mesto. Za ime, priimek, naslov stalnega prebivališča, rojstni datum, podpis in poškodbe poškodovanca pa tožena stranka navaja, da ni našla pravne podlage, ki bi omogočala njihovo razkritje, zato ti podatki predstavljajo varovane osebne podatke. Presojala je tudi, ali je možno na podlagi 7. člena ZDIJZ izvesti delni dostop do zahtevane dokumentacije na način, da iz preostalih podatkov v dokumentih ne bo mogoče določiti posameznih oseb, na katere se dokumenti nanašajo. Zavzela je stališče, da je pri zahtevanih dokumentih delni dostop mogoč, saj s prikritjem varovanih podatkov ni mogoče določiti oseb, na katere se mnenja nanašajo. Organ s svojo prisotnostjo pokriva celotno državo, kjer je nemogoče, da bi se osebe prepoznale oziroma bile prepoznavne samo na podlagi podatkov, ki v dokumentih v skladu z navodilom pooblaščenca ostanejo neprikriti.

3. Tožeča stranka se z odločitvijo tožene stranke ne strinja in predlaga, naj sodišče tožbi ugotovi in izpodbijano odločbo v 1. in 2. točki izreka odpravi, pritožbo prosilca zavrne, zahteva tudi povrnitev stroškov postopka. Podrejeno predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi, naloži toženi stranki izdajo nove odločbe. Predlagala je tudi, naj sodišče odloži izvršitev izpodbijanega akta. Ugovarja, da je tožena stranka materialno pravo nepravilno uporabila oziroma ni pravilno in popolno ugotovila dejanskega stanja. Opozarja tudi, da iz obrazložitve izhaja, da kot osebni podatek, ki bi ga bilo treba iz dokumentov izločiti, tožena stranka šteje tudi poškodbe poškodovanca, vendar pa so le te izpadle iz kasnejše obrazložitve, kot tudi iz samega izreka odločbe. Tako ni obrazloženo, zakaj podatkov o poškodbah poškodovanca ni potrebno izločiti iz dokumentov. Ne strinja se z ugotovitvijo, da bi bil mogoč le delni dostop do informacij javnega značaja. Opozarja, da bi morala tožena stranka uporabiti določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) v povezavi z Zakonom o pacientovih pravicah (v nadaljevanju ZPacP) in opozarja na določbo 44. člena, 45. člena in 41. člena navedenega zakona. V konkretnem primeru bi tako morala presoditi, ali so izpolnjeni pogoji za seznanitev z osebnimi podatki in zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša na drugo osebo. Glede na stališče tožene stranke bi določbe ZPacP ostale popolnoma irelevantne.
4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo obširno pojasnjuje svoje stališče do tožbenih ugovorov in predlaga, naj sodišče tožbo v celoti zavrne.
5. Tožeča stranka je na odgovor tožene stranke odgovorila, prereka njena stališča in vztraja pri tožbenih ugovorih.

6. Na tožbo je odgovorila tudi stranka z interesom in pojasnjuje, zakaj potrebuje zahtevane podatke, poleg tega izpostavlja, da je bila zavrnilna odločba prisilcu izdana na podlagi nestrinjanja predstojnika travmatologije UKC in sodnega izvedenca prof. dr.
7. Tožeča stranka je na navedbe stranke z interesom odgovorila in izpostavila, da njene navedbe niso pravilne. Res je zahtevo do zahtevane dokumentacije sprejel prof. dr. _____ vendar pa ne drži, da bi o zahtevi odločal. Podal je zgolj mnenje in zahtevo predal v reševanje pravni službi tožeče stranke.

K točki 1 izreka:

8. Tožba je utemeljena.
9. Po presoji sodišča je tožena stranka v postopku zagrešila bistveno kršitev pravil postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP), ki določa, da se za bistveno kršitev pravil upravnega postopka v vsakem primeru šteje, če se odločbe ne da preizkusiti. V obravnavani sporni odločbi je tožena stranka dopustila dostop do informacij, ki predstavljajo podatke o telesni poškodbi osebe, za katere podatke je prosilec tudi prosil. Odločila je torej, da se razkrijejo podatki o poškodbah poškodovanca, katerega je prosilec poimensko, z osebnimi podatki navedel. Iz obrazložitve odločbe tožene stranke (stran 4) pa izhaja, da je tožena stranka sprejela stališče, da za ime, priimek, naslov stalnega prebivališča, rojstni datum, podpis in poškodbe poškodovanca ni našla pravne podlage, ki bi omogočala njihovo razkritje, zato ti podatki predstavljajo varovane osebne podatke. Iz obrazložitve tako izhaja, da tudi podatki o poškodbah, ki so predmet izreka in bi jih organ moral prosilcu posredovati, predstavljajo varovane osebne podatke in s tem izjemo iz 6. člena ZDIJZ.
10. Poleg tega pa je po presoji sodišča tožena stranka materialno pravo nepravilno uporabila, na kar pravilno opozarja tožeča stranka. V obrazložitvi se je sklicevala le na določbe ZDIJZ, prezrla pa je, oziroma se ni opredelila do določb ZVOP-1 in ZPacP. Zato je utemeljen tožbeni ugovor, da bi morala tožena stranka razkritje spornih podatkov presoditi tudi v luči navedenih zakonov. Pravilno je stališče, da ima pacient pravico do zaupnosti osebnih podatkov, vključno s podatki o obisku pri zdravniku in drugih podrobnosti o svojem zdravljenju, kar je opredeljeno v 44. členu ZPacP. Prav tako se tožeča stranka pravilno sklicuje na določbo 41. člena tega zakona, ki ureja pravico do seznanitve z zdravstveno dokumentacijo. Navedeni člen določa pravico do neoviranega vpogleda in prepisa zdravstvene dokumentacije, daje pa jo pacientu, njegovemu pooblaščenцу ali drugi osebi, ki ima pravico seznanitve. Zato bi to morala tožena stranka presoditi, ali se prosilcu

poseduje dokumentacija, ki se ne nanaša nanj, temveč na drugo osebo, torej, ali so izpolnjeni pogoji za seznanitev z osebnimi podatki in zdravstveno dokumentacijo, ki se ne nanaša na prosilca. Tožena stranka se do tega vprašanja ni opredelila, zato tudi zahteve prosilca ni presojala v tem okviru.

11. Sodišče tudi meni, da delni dostop do zahtevanih podatkov v tem primeru ni mogoč, saj glede na zadevo, iz dokumentacije ni mogoče izločiti ali prekriti vsebine podatkov, ne da bi se s tem ogrozila njihova zaupnost. Dejstvo je namreč, da je tožnik zahteval podatke o točno določeni osebi z osebnimi podatki, zato tudi prikritje imena, priimka, naslova stalnega prebivališča in rojstnega datuma poškodovanca ne more prikriti njegove prepoznavnosti.
12. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo sicer dodatno pojasnjevala svoja stališča, vendar bi to morala storiti že v izpodbijani odločbi.
13. Na odločitev v zadevi tudi ne vpliva ugovor stranke z interesom, da se predstojnik oddelka dr. s predlogom ni strinjal, da pa je hkrati tudi izvedenec medicinske stroke. O zadevi namreč ni odločal.

K točki 2 izreka:

14. Sodišče je tožbi ugodilo na podlagi 3. in 4. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1.
15. Odločitev o stroških postopka temelji na določbi tretjega odstavka 25. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) in na njegovi podlagi sprejetem Pravilniku o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Po določbi tretjega odstavka 3. člena Pravilnika se tožniku priznajo stroški v višini 90 EUR, če je bila zadeva rešena na seji in tožnika v postopku ni zastopal pooblaščenec, ki je odvetnik.

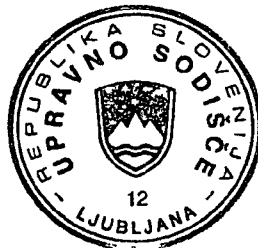
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 19. februar 2014

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe: